

III Spotkanie (zebranie owoców pracy w grupach)

Spotkanie rozpoczyna się zapaleniem świecy synodalnej (lub innej świecy, która symbolizuje obecność Chrystusa pośród nas) oraz wezwaniem Ducha Świętego w Modlitwie za Synod. Po czytaniu następuje chwila ciszy na osobistą refleksję. Konsultacja odbywa się w dwóch rundach: w pierwszej reprezentant każdej „małej grupy” przedstawia owoce pracy w grupie. W tej rundzie nie odbywa się dyskusja. Uczestnicy w skupieniu słuchają siebie nawzajem i zwracają uwagę na to, jak Duch Święty działa w nich samych, w osobie mówiącej i w całej grupie. W rundzie drugiej uczestnicy dzielą się tym, co najbardziej uderzyło ich w pierwszej rundzie. Może się tu pojawić dialog, przy zachowaniu duchowej uważności.

Po zakończeniu części dyskusyjnej uczestnicy powinni podsumować spotkanie i spisać refleksje, które posłużą do przygotowania syntezy parafialnej. Warto zwrócić uwagę na nawet jednostkowe, ale oryginalne spostrzeżenia.

1. Zapalenie świecy

K. Światło Chrystusa

W. Bogu niech będą dzięki.

2. Modlitwa za Synod

Stajemy przed Tobą, Duchu Święty,
zgromadzeni w Imię Twoje.

Z Tobą jedynie, który nas prowadzisz;
zamieszkać w naszych sercach,
naucz nas drogi, którą mamy iść
i jak mamy nią podążać.

Jesteśmy słabi i grzeszni;
nie dozwól, abyśmy wprowadzali nieład.
Nie pozwól, by niewiedza sprowadziła nas na niewłaściwą drogę,
albo stronnictwo wpływała na nasze działania.

Niech w Tobie odnajdziemy naszą jedność,
abyśmy mogli razem podążać do życia wiecznego,
i abyśmy nie zbaczali z drogi prawdy
i tego, co jest słuszne.

O to wszystko prosimy Ciebie,
który działasz w każdym miejscu i czasie,
w komunii Ojca i Syna,
na wieki wieków.

Amen.

3. Komentarz przed czytaniem

Rozważmy dziś fragment z listu św. Pawła do Galatów, w którym Apostoł wskazuje nam, że prawdziwa wolność człowieka opiera się na życiu wedle Ducha. Tym co ogranicza czy wręcz zniewala człowieka są jego pożądania i pragnienia cielesne. One prowadzą do rozbijania wspólnoty, do wykorzystywania drugiego człowieka do własnych korzyści, bądź niszczenia go. Życie według Ducha, oparte na przykazaniu miłości, wprowadza zaś pokój, radość i dobro. Ono buduje wspólnotę.

4. Czytanie – Ga 5, 1.13-25

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Galatów.

Bracia:

Ku wolności wyswobodził nas Chrystus. A zatem trwajcie w niej i nie poddawajcie się na nowo pod jarzmo niewoli.

Wy zatem, bracia, powołani zostaliście do wolności. Tylko nie bierzcie tej wolności za zachętę do hołdowania ciału, wręcz przeciwnie, miłością ożywni służcie sobie wzajemnie. Bo całe Prawo wypełnia się w tym jednym nakazie: « Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego ». A jeśli u was jeden drugiego kąsa i pożera, baczcie, byście się wzajemnie nie zjedli.

Oto, czego uczyć: postępujcie według Ducha, a nie spełnicie pożądania ciała. Ciało bowiem do czego innego dąży niż duch, a duch do czego innego niż ciało, i stąd nie ma między nimi zgody, tak że nie czynicie tego, co chcecie. Jeśli jednak pozwolicie się prowadzić duchowi, nie znajdziecie się w niewoli Prawa.

Jest zaś rzeczą wiadomą, jakie uczynki rodzą się z ciała: nierząd, nieczystość, wyuzdanie, uprawianie bałwochwalstwa, czary, nienawiść, spór, zawiść, wzburzenie, niewłaściwa pogoń za zaszczytami, niezgoda, rozłamy, zazdrość, pijaństwo, hulanki

i tym podobne. Co do nich zapowiadam wam, jak to już zapowiedziałem: ci, którzy się takich rzeczy dopuszczają, królestwa Bożego nie odziedziczą.

Owoce zaś ducha jest: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie. Przeciw takim [cnotom] nie ma Prawa.

A ci, którzy należą do Chrystusa Jezusa, ukrzyżowali ciało swoje z jego namiętnościami i pożądaniami. Mając życie od Ducha, do Ducha się też stosujemy. Nie szukajmy próżnej chwały, jedni drugich drażniąc i wzajemnie sobie zazdroszcząc.

Oto słowo Boże.

5. Kapłan może skierować do zebranych krótkie słowo wyjaśniające odczytany fragment.

6. Chwila ciszy na osobistą refleksję

7. Konsultacja synodalna

Spotkaliśmy się jako wspólnota Kościoła, w imię Chrystusa, pod przewodnictwem Ducha Świętego. Podejmując dialog, chcemy słuchać siebie nawzajem, widzieć doświadczenia innych, a więc patrzeć szerzej, dalej i głębiej, niż tylko to, co sami dostrzegamy. To dzielenie się doświadczeniami ma nas prowadzić do odpowiedzi na pierwsze pytanie: jak dzisiaj w naszej wspólnocie lokalnej realizuje się „podążanie razem”?

Poczynione spostrzeżenia, jeśli zostaną zanurzone w słuchanym i rozważanym Słowie Bożym przyczynią się do odkrywania tego, do jakich kroków zaprasza nas dzisiaj Duch Święty, abyśmy wzrastali w naszym „podążaniu razem” i by mogły zrodzić się w nas marzenia, powstać prorocтва i wizje, by rozkwitły nadzieje, umocniła się ufność, zostały opatrzone rany, nawiązały się relacje, wstał świt nadziei, by uczono się od siebie nawzajem i budowano pozytywną wyobraźnię, która oświeci umysły, przywróci rękom siły (Dokument przygotowawczy, p. 32).

Podczas tego spotkania nie ma już konieczności sugerowania przez moderatora osobom wypowiadającym się poszczególnych tematów szczegółowych. Warto w pierwszej rundzie, dla pewnego porządku, zaproponować najpierw rozmowę wokół pierwszego głównego pytania synodalnego, czyli: Kościół synodalny, głosząc Ewangelię, „podąża razem”; jak owo „podążanie razem” realizuje się dzisiaj w waszym Kościele partykularnym? Przedstawiciele poszczególnych grup przedstawiają wówczas owoce pracy dotyczące tego, jak jest obecnie (w odniesieniu do rozważanych na wcześniejszym spotkaniu 10 tematów). Następnie można skupić się na drugiej kwestii podanej do konsultacji, czyli odpowiadać na pytanie: Do podjęcia jakich kroków zaprasza nas Duch Święty, abyśmy wzrastali w naszym „podążaniu razem”? (odnosząc to do wcześniej rozważanych tematów szczegółowych).

Druga runda daje okazję do podzielenia się nowymi przemyśleniami, które zrodziły się w otwartym na działanie Ducha Świętego słuchaniu innych.

Taki porządek spotkania będzie pomocny w sporządzaniu syntezy parafialnej.